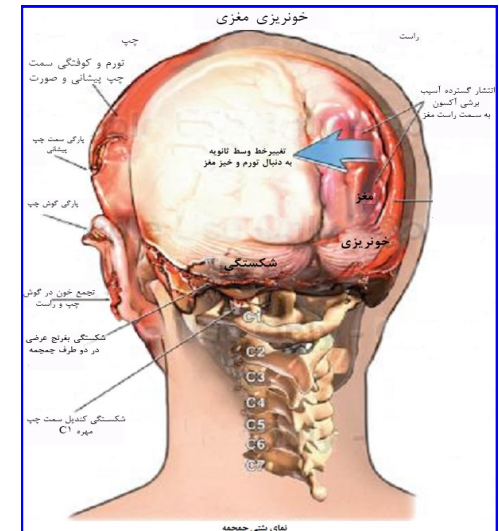

ضربه مغزی و خونریزی مغزی

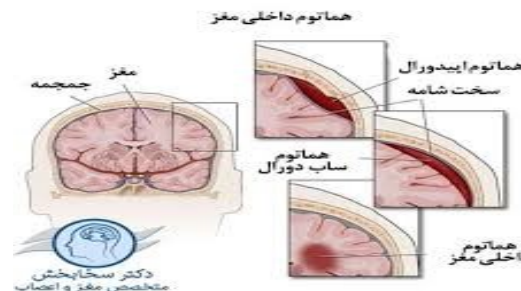

تهیه شده در واحد آموزش
بهار ۱۴۰۱

هنگامیکه یک رگ خونی در مغز و یا در ناحیه‌های بین جمجمه و مغز دچار پارگی شود، هماتوم یا لخته‌ی خونی داخل جمجمه‌ای ایجاد می‌شود. این تجمع خون (هماتوم) بافت مغز را تحت فشار قرار می‌دهد.

اگر مایعی که مغز را احاطه کرده است نتواند نیروی ناشی از یک ضربه ناگهانی یا یک توقف سریع را جذب کند، مغز ممکن است به شدت با دیواره‌ی داخلی جمجمه برخورد کرده و دچار کوفتگی شود و همین موضوع منجر به ایجاد هماتوم گردد.

اگر چه برخی از آسیب‌های وارده به سر، مانند مواردی که فقط منجر به از دست رفتن هوشیاری برای مدت زمانی کوتاهی می‌شوند (ضربه مغزی) می‌توانند ناچیز باشند، لیکن به طور بالقوه بروز یک هماتوم داخل جمجمه‌ای، تهدیدی برای ادامه‌ی حیات است و اغلب نیاز به درمان فوری دارد.

علائم: علائم و نشانه‌های هماتوم داخل جمجمه‌ای ممکن است بلافاصله پس از وارد آمدن ضربه به سر و یا پس از گذشت یک یا چند هفته ظاهر شود. با این حال، با گذشت زمان و افزایش فشار وارده بر مغز، برخی یا تمامی علائم و نشانه‌های زیر بروز پیدا می‌کنند:

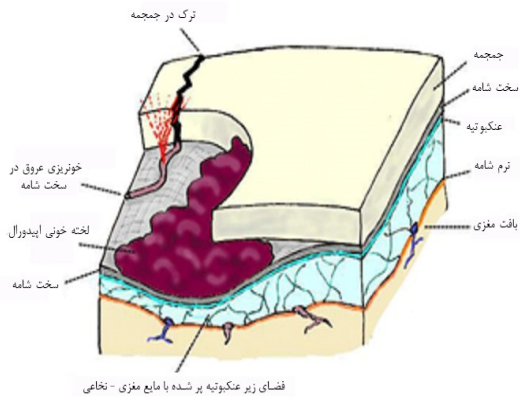
افزایش سردرد، استفراغ، خواب‌آلودگی و کاهش فزاینده‌ی هوشیاری، سرگیجه، سردرگمی، اندازه مردمک نابرابر، لکنت زبان، افزایش فشار خون، سستی و بی‌حالی، تشنج، بی‌هوشی

علل:

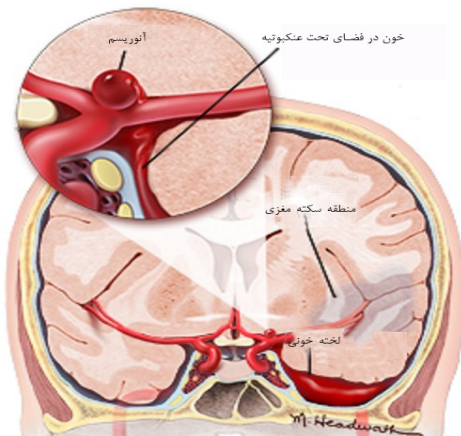
علت خونریزی داخل مغزی معمولاً وارد آمدن ضربه‌ای به سر است. این ضربه اغلب می‌تواند ناشی از تصادفات اتومبیل، موتور سیکلت یا دوچرخه، سقوط، ضرب و جرح، و آسیب‌های ورزشی باشد. در سنین بالاتر، بویژه اگر شما قائل به مصرف داروهای ضدانعقاد خون و یا ضد پلاکتی مانند آسپرین باشید، برخورد ضربه‌ای کوچک به سرتان می‌تواند به ایجاد هماتوم منجر شود.

حتی اگر هیچ زخم باز، کبودی و یا نشانه‌های ظاهری دیگری وجود نداشته باشند، آسیب ممکن است جدی باشد. یک لخته خونی ممکن است به صورت یک هماتوم ساب‌دورال (زیر سخت‌شامه) یا هماتوم اپیدورال (در فضای اپیدورال بین جمجمه و سخت شامه) یا هماتوم داخل پارانشیمی (داخل مغز) بروز پیدا کند.

اختلالات گفتاری

- افزایش حساسیت به نور، خشک و سفت شدن گردن یا تب بالای ۳۸ درجه سلسیوس
- قرمز، متورم و دردناک شدن ساق پا
- در خصوص رانندگی ، استحمام ، تعویض پانسمان ، فیزیوتراپی و یا گفتار درمانی ، نحوه مصرف داروها و زمان ویزیت بعدی قبل از ترخیص از بیمارستان از پزشک کسب تکلیف نمایید.

برخی از مشکلات ممکن است تا مدتی بعد از عمل جراحی وجود داشته باشند.

این مشکلات عبارتند از:

- فراموشی
- مشکلات توجه
- اضطراب
- مشکلات خواب
- سردرد

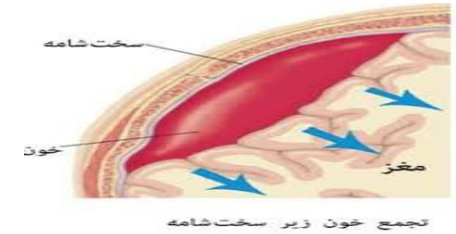
توصیه ها پس از ترخیص از بیمارستان :

در صورت بروز هریک از علائم زیر حتما به پزشک مراجعه نمائید:

- دشواری در ادرار کردن
- بی اختیاری ادرار یا مدفوع
- گیج بودن بیمار یا فراموشکار شدن وی
- توهم داشتن
- مشاهده تغییرات قابل توجه در رفتار یا خلق و خوی بیمار
- مشکلات بینایی یا شنوایی
- خستگی بیش از حد یا به سختی از خواب بیدار شدن
- حالت تهوع یا استفراغ
- احساس ضعف در بازوها یا پاها یا به سختی راه رفتن
- بیشتر یا شدیدتر شدن سردردها
- احساس گزگز و سوزن سوزن شدن یا بی حسی در صورت، بازوها یا پاها
- غش کردن یا تشنج

تشخیص:

- انجام سی تی اسکن مغز
- MRI مغز

جراحی :

در درمان لخته های خونی اغلب به انجام عمل جراحی نیاز است. گزینش نوع جراحی به ویژگی لخته ی خونی بستگی دارد. جراحی های موجود عبارتند از:

جراحی تخلیه ای. اگر تجمع خون بصورت موضعی بوده و خون بیش از حد لخته نشده باشد، ممکن است جراح به کمک مته سوراخی در جمجمه ایجاد کند و با استفاده از عمل مکش خون را برطرف کند.

کرانیوتومی. در لخته های خونی بزرگ ممکن است نیاز باشد که یک بخش از جمجمه باز شود (کرانیوتومی) و سپس عمل برداشتن لخته ی خونی انجام شود.

پس از جراحی، پزشک ممکن است داروهای ضد تشنج را تا یک سال پس از ضربه، برای کنترل یا جلوگیری از تشنج پس از سانحه، تجویز کند. در صورت باقی ماندن تشنج، درمان های ضد تشنج طولانی تری ممکن است نیاز باشد.